

"Cəbrayla aparacağam sizi" deyirdi

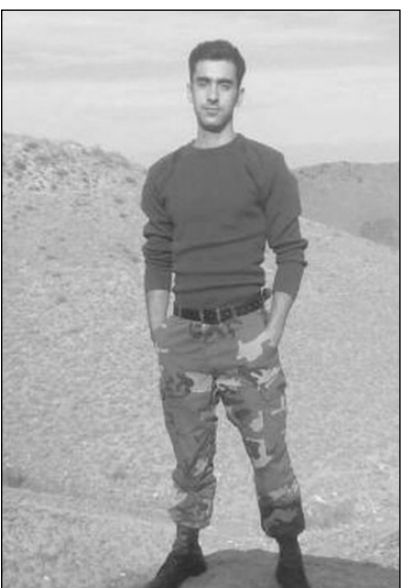
ladı - 1 oğlu, 1 qızı da onun yetim qaldı. 2013-cü ilin 19 mayında isə Hətəmxan və anası maşın qəzasına düşürlər. Sürücü və Hətəmxan ağır yaralanırlar. Anası Quliyeva Ruqiyə Xanlar qızı isə qəza zamanı dünyasını dəyişir. Ağır kəllə-beyin travması alan Hətəmxan xəstəxanada müalicə olunduğundan, anasının öldüyünü xeyli müddət ona bildirmirlər. Beləcə, sanki Hətəmxanı anadan olandan ailə faciəsi izləyir. Əvvəl atasını, sonra tək qardaşını, ardınca isə anasını itirir. Ailədə bacısı İlahəyə və Türkiyənin Bursa şəhərində ali məktəbin 4-cü kursunda oxuyan bacısı qızı Saraya məhrini salır. Bacısı qızı Sara deyir ki, aramızda yaş fərqi çox olmadığından, mən ona dayı yox, "qaçaş" (qardaş) deyirdim. Onu da deyir ki, dayım Cəbrayla getmək, atasının qəbrini ziyarət etmək duyğusuyla yaşayırdı. Hətəmxan hərbiçiləşmə peşəsini anasının arzusu ilə seçmişdi. Anası çox istəyirmiş ki, Hətəmxan hərbiçiləşsin. O da anasını itirəndən sonra həm anasının arzusuna uyğun olaraq hərbiçiləşməni seçir, həm də ki, torpaqlarımızı işğaldan azad edib atasının Cəbrayıl şəhərindəki məzarını ziyarət etmək arzusuna çatmaq istəyirdi.

Hətəmxan anası ilə

Bacısı qızı Sara ilə

Hətəmxan Məti oğlu Quliyev 24 mart 1990-cı ildə Sumqayıt şəhərində anadan olmuşdu. Əslən Cəbrayıl şəhərindəndir. 1 yaşında olanda atası xərçəng xəstəliyindən vəfat etmişdi, nəşini aparıb Cəbrayıl şəhərində dəfn etmişdilər. Qardaşı Fərhadı 2009-cu ildə avtomobil qəzasında itirdi. İki öv-

Hətəmxan bacanağı kapitan Cəmiş Ağayevlə

saat 5 radələrində şəhid olub.

Bundan sonra Aytac xanım Hətəmxanın telefonunun videogörüntüsündə 29 sentyabrda saat 15:29-da, yeni 4-ün yarısında olan belə məzmununda bir çıxışını mənə göstərdi: "Keçidə hazırlaşırıq. Keçirik. İnşallah, qələbə bizimdir.

Amma işdi, şəhid olsam, bilin ki, vətən uğrunda oldum. Haqqınızı halal edin. Aytac, səni sevirem. Həmişə də sevmişəm. Bunu bil. İnşallah, sənin dualarının nəticəsində sağ qalarım. Keçirik, düşmən üzərində qələbə çalarım. Əgər nəse olsa, haqqını halal elə".

Bir qədər sonra yeni bir videogörüntü ilə belə bir müraciət edib: "Ömrüm, səni sevirem. Vaxt gəldi. İnşallah, salamat qayıdaram. Qayıtmasam bil ki, mən səni sevsə getdim bu dünyadan. Bunu həmişə bil. Həmişə də sevmişəm səni. Özünə yaxşı bax. Özünü qoru. Özünə korluq vermə. Hər şeyim sənindir. Haqqını halal elə. Mənim də haqqım sənə halal olsun. Oldu, həyatım, özünə yaxşı bax. Bilirsən, həmişə artıq danışmağı xoşlamıram. Ona görə qısa kəsirəm bu cümləni də, öpürəm".

Bu müraciətlər Hətəmxanın ömrünün son anları söylədikləridir. Sanki içində gəzdirdiyi ümidin içərisində həm də qəlbinə şəhid olacağı əyan imiş.

Hətəmxanın Zəngilandan olan uşaqlıq dostu, qardaş qədər əziz bildiyi İsa Turabovla son telefon danışığından da bunu aşkar duymaq olar. Aytac xanım deyir ki, bu sözləri mənə deməyə qıymayıb, ürək eləməyib ki, narahat olmayım. İstəməyib ki, pis olam.

Ona görə də son dəfə döyüşə yollananda həmin yaxın dostu İsa Turabova zəng eləyib deyib ki, "Mən gedirəm, vaxt gəldi. Nəse olsa, evdəkilərə arxa-dayaq olarsan, yaxşıdır? Əgər nəse olsa, evi-zadı satıb verərsən Aytaca, köməklik eləyərsən. Balalarını öpərsən mənə həmişə. Haqqını halal elə. Hamıya zəng eləyib bilmirəm. Mənim adımdan hamıya deyərsən"...

Göründüyü kimi, Hətəmxan ağır, qanlı-qadali döyüş ərəfəsində dostunun vasitəçiliyi ilə hamıdan halallıq istəyir. Çünki bilirdi ki, göz-göretmə qırğının içində gedirdi.

Komandir kimi irəliləyən Hətəmxan ağır döyüşlərdə ayağından yaralansa da, döyüşdən qırağa çıxmır. Ayağının yarasını bağlayıb, irəliləyir. Komandir kimi axıra kimi döyüş meydanında qalır. Sonra namərd düşmənlər onu bədənindən vururlar. Ağdərə istiqamətində düşmən üzərinə uğurla irəliləyən kapitan Hətəmxan Məti oğlu Quliyev 29 sentyabrda Suqovuşan qəsəbəsində şəhid olsa da, neytral ərazidə qaldığından onun nəşini xeyli sonra - noyabrın 11-də götürmək mümkün olur.

Hətəmxanın bacanağı olan kapitan Cəmiş Ağayev onun nəşini neytral zondan çıxardandan sonra Aytac xanıma xəbər verir. Tanınmaz hala düşdüyündən DNT analizinin nəticələrini gözləmək lazım olur. Nəhayət, noyabrın 23-də həyat yoldaşına zəng gəlir ki, nəşin Hətəmxana aid olduğu təsdiqlənib. Noyabrın 24-də şəhidin cənəzəsini Saray qəsəbəsindəki evinə

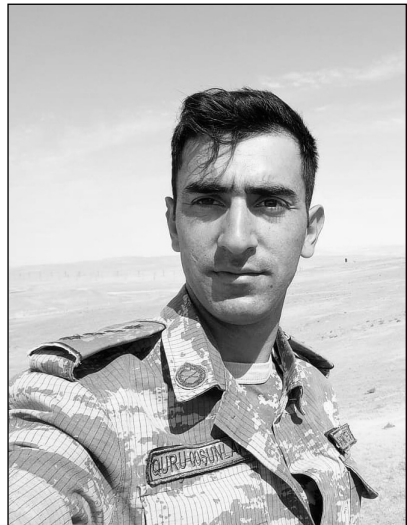
gətirirlər və həmin gün də aparıb II Fəxrli Xiyabanda dəfn edirlər.

Aytac xanım onu da bildirdi ki, sentyabrın 30-da bacımın yoldaşı Cəmiş anam ilə zəng edib şəhid olduğunu demişdi. Düzü, bu xəbər çıxanda inanmadım ki, o, hələ asanlıqla düşməne can verə. 2-3 ay gözlədik. Ancaq tabutu gələndə bildim ki, artıq Hətəmxan yoxdu.

-Hətəmxan işdən çıxıb evə qaçan insan idi, ailəcanlı idi. Sırr saxlayan idi. Böyüklərə hörmət edən idi. Heç vaxt qəlb qırmazdı. Namus, qeyrət onun üçün önəmli idi. Vətəni, işini sevdi. İşini çox gözəl bilirdi, peşəkar hərbiçiydi. Bir yerdə dincliyi, rahatlığı yox idi, otursan iş getməz deyirdi. Hətta gecə yarısı ona gələn zənglərə cavab verirdi, deyirdi ki, lazımdı ki, mənə zəng edib nəse soruşurlar. Bundan başqa, Hətəmxan uşaqlıq dostu idi, uşaqları çox sevdi, həddindən artıq səbrli idi. İşdə çətinlik -zad olsa da, bürüzə verməz, Aytac, hər şey yaxşıdır deyirdi. Doğrudan, o, heç nədən şikayətlənməz, gileylənməzdi. Təsədüf elə gətirib ki, qardaşım Zeynal da onun əsgəri olub. Bütün əsgərlərin tərefini saxlayardı. Onun təbəçiliyində olan bir əsgəri ilə söhbət zamanı dedi ki, o, bizə böyük qardaş idi. Rəhmətlik anası da ona həmişə deyirdi

Hətəmxan dostu İsa Turabovla

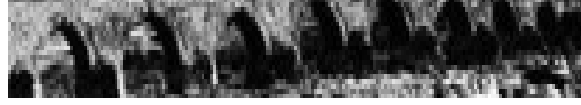

ki, uşaqları incitmə. Mən də həmişə deyirdim. Döyüşlərdə də həmişə çiyini irəli verər, əsgərlərini qoruyardı. Həmişə də bizə deyirdi ki, sizi Cəbrayla aparacağam.

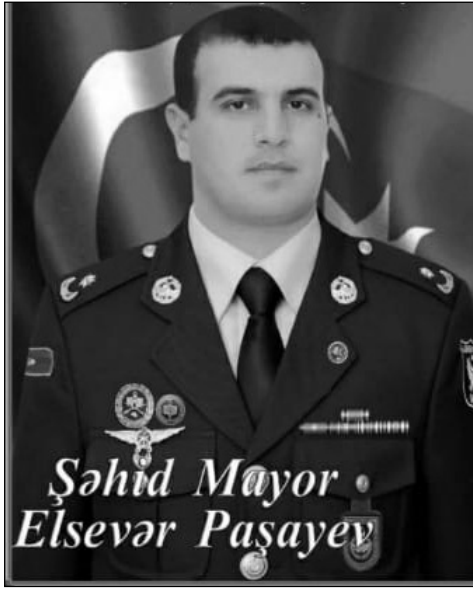
Bacısı qızı Sara da söhbətə qoşulub dedi ki, anam danışır ki, çox sakit, sözbəxan, anasına çox bağlı insan olub. Orta məktəbdə çox savadlı uşaq idi. 4-cü sinifdə rus sektorunda, sonra isə dəyişilib Azərbaycan şöbəsində oxuyub. Hərbi sənətinə gəlmək də anasının arzusu olub. Orta məktəbdə oxuyanda müəllimin "kim olmaq istəyirsən" mövzusunda keçirdiyi sorğu "insan olmaq istəyirəm" deyib.

Onu da bildirim ki, Hətəmxanın yaxşı musiqi duyumu var idi. F.Əmirov adına Sumqayıt şəhər 5 sayılı musiqi məktəbində oxuyub. Yaxşı skripka çalmaq bacarırdı. Cüdo idman növü ilə də məşğul olurdu.

Kapitan Hətəmxan Məti oğlu Quliyev vaxtaşırı olaraq hərbiçiləşməni mükafatlar da almışdır. "Silahlı Qüvvələrin 95 illiyi", "Silahlı Qüvvələrin 100 illiyi" yubiley medalları ilə, habelə 10 illik hərbi xidməti müqabilində "3-cü dərəcəli qüsursuz xidmətə görə" və "Vətən uğrunda" medalları ilə təltif olunmuşdur.

Vətən sevgisini döyüşlərdə sübut etdi

Qovşudlu kəndinin tanınmış ziyalı, şair, tarix müəllimi olan dostum Mirzə Mirimli ilə ikinci Qarabağ müharibəsinin başladığı ilk saatlardan vaxtaşırı olaraq tez-

şücaətli döyüş yolu keçir. Snayperçi kimi sərrast atışı ilə xeyli sayda erməni hərbcisini şəxsən özünə məhv edir. Komandir kimi-tabor komandiri və üstəgəl qərargah rəisi kimi komandanlıq etdiyi heyət-

tez telefon əlaqəsi saxlayırdıq. Fikir mübadiləsi aparır, müharibədəki uğurlarımızdan danışırıd. Bir gün də telefonda Mirzə müəllim kövrəlmiş halda həyəcanlı səslə yaxın qohumu mayor Elsevər Paşayevin minaya düşüb ağır vəziyyətdə Ağcabədi qəsbətində olduğu xəbərini çatdırdı. Təskinlik verib, Allahdan ümidimizin üzülmeməsini dua etdim. Biləsuvardan Elsevərin sorağıyla Ağcabədiyə gedərkən Mirzə müəllimlin getdiyi maşının yaxınlığında mənfur düşmən tərəfindən atılmış raket mərmisini əgər havadaca əsgərlərimiz zərərsizləşdirməsəy-mişlər, Allah bilir, bəlkə də Mirzə müəllim qırıq qırıq nə qədər mülki əhalimiz məhv olacaqdı. Oktyabrın 25-də isə Elsevərin komandan ayıldığını ağır, üzücü bir xəbər kimi mənə çatdırdı...

O vaxtdan bu vaxta zəngləşmələrimiz davam edirdi. "Mən sizsiz ora getmirəm, vaxt edib gəlin, oraya bir yerdə gedək, Mirzə müəllim",-dedim. Axır ki, fevralın 5-də Qaradağ rayonunun Müşfiq qəsbətindəki məcburi köçkünlər

Dağtumasandır. Mənə məlum oldu ki, Dağtumasdan rəhmətlik Mikayılov Famil kişinin bacısı olub Zübeydə xala.

1994-2003-cü illər Milabad kənd məktəbində təhsil alan Elsevər Cəmşid Naxçıvanski adına hərbi litseyə daxil olur. 2006-2010-cu illərdə Heydər Əliyev adına Ali Hərbi Məktəbdə oxuyur. Quru Qoşun növü üzrə ali təhsilli zabit kimi buranı bitirir. Gənc zabit kimi leytenant rütbəsində Gəncədə xidmətə başlayır. 2010-2013-cü illər Gəncədə xidmət keçdikdən sonra, peşəkar hərbi kimi NATO Sülhməramlı Qüvvələrinin tərkibində fəaliyyətini davam etdirir. Qeyd edim ki, Elsevər ingiliscə təlimatçıdır və dəfələrlə hərbiçilərə qarşısında, habelə NATO qoşunlarının rəhbərliyi ilə görüşlərdə ingilis dilində çıxışlar edib.

Elsevər Vaqif oğlu Paşayev Sülhməramlı Qoşunlarının tərkibində Çexiya, Almaniya, İngiltərə, Rumıniya, Bolqarıstan, Türkiyə, Əfqanıstan kimi ölkələrdə şanlı-şərəfli hərbi həyatı keçirib. Yüksək nüfuz sahibi kimi Əfqanı-

tanda olanda Amerikanın səfiri onunla görüşüb. 7 ay Əfqanıstanda hərbi təlimlərdə iştirak edən Elsevər Paşayev doğma Azərbaycana qayıdandan az sonra 2-ci Qarabağ müharibəsi başlayır. Könüllü olaraq bir zabit kimi kapitan rütbəsində döyüşlərə yollanır.

hərbi kimi oğulluq borcunu layiqincə ödəyir. İlk dəfə olaraq Qovşudlu kəndinə bir hərbi kimi ayaq basır. "Bura mənim doğulduğum kənddir, ancaq evimizin yerini tam dəqiqləşdirə bilmirəm",-deyir. Çünki doğma kəndlərindən məcburi köçkün düşəndə onun 5 yaşı vardı. Daha sonra isə

ABŞ səfiri "Saber Junction - 19" təlimlərində iştirak etmiş hərbi qulluqçularımızla görüşüb - FOTOLA

Füzulidən Xocavəndə kimi qatıyətli döyüş yolu keçir. Snayperçi kimi sərrast atışı ilə xeyli sayda erməni hərbcisini şəxsən özünə məhv edir. Komandir kimi-tabor komandiri və üstəgəl qərargah rəisi kimi komandanlıq etdiyi heyət-

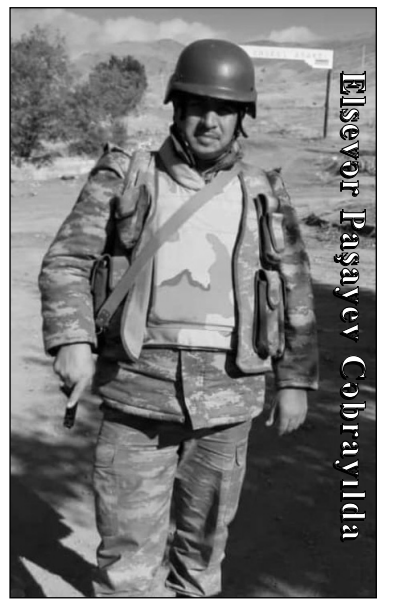

lə bir sıra strateji mövqelərin ələ keçirilməsində misilsiz xidmətlər göstərir. Elə bu kimi döyüşçülük şücaətinə görə - həm fərdi döyüşçü keyfiyyətlərinə görə və həm də bacarıqlı komandir kimi döyüşlər gedə-gedə, yəni qızğın döyüşlərin getdiyi ərazilərdə - oktyabrın 10-da növbədən kənar olaraq mayor rütbəsi ilə təltif olunur. Başqa sözlə, kapitan kimi döyüşlərə başlayan Elsevər Paşayev mayor kimi döyüş yoluna davam edir, doğulduğu Cəbrayıl torpağının düşmənlərdən azad edilməsində misilsiz şücaət göstərir: Xudafərin, Qovşudlu, Dağtumas kəndlərinin, habelə rayon mərkəzinin işğalçılardan təmizlənməsində doğma vətəninə peşəkar

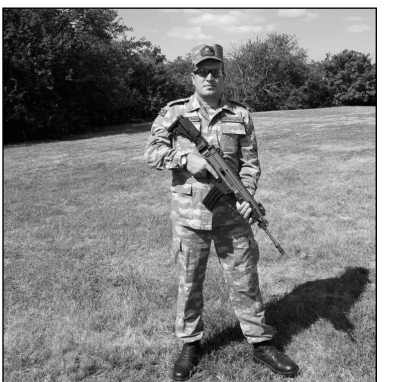
Qovşudludan yuxarıdakı kəndlərə, bayaq qeyd etdiyim kimi, ana nənəsinin doğma kəndi olan Dağtumas torpağına tərəf irəliləyir. Elsevər Vaqif oğlu Paşayev həmişə qabaqda özü gedərdi. Ardınca isə əsgərləri gələrdi. Elə bu cəsur keyfiyyətə sahib olduğundan da oktyabrın 19-da Qubadlı rayonunun Muradxanlı kəndini azad edib, üzü Laçına doğru hərəkət etmək istəyirdi. Lakin mənfur, xəbis, hiyləgər düşmənlər üzübüz döyüşdə yəni bilməkdə acizlik çəkdiyindən, onu mina adlı tələyə salırlar. Ağır yaralanan Elsevəri Ağcabədidəki qəsbətə gətirirlər. Oktyabrın 19-dan 25-dək koma halında olan vətən oğlunu xilas etmək mümkün olmur. Oktyabrın 25-də şəhadətə qovuşan mayor Elsevər Paşayevi Bakıdakı II Fəxri Xiyabanda dəfn edirlər.

Bir məqamı da xatırladım ki, Elsevər Paşayev 2016-cı ilin şanlı aprel döyüşlərinin də iştirakçısı olmuşdu. Mən belə hesab edirəm ki, 2-ci Qarabağ müharibəsi öz başlanğıcını məhz 2016-cı ilin şanlı Aprel döyüşlərindən, Lələtəpə yüksəkliyinin ələ keçirilməsi anından başlayır. Həmin döyüşdə ordumuz ermənilərin keçilməz "Ohanyan səddi" adlandırdıqları mifi dağıtmaqla əslində düşməne bir Qələbə mesajı nümayiş etdirdi. Mən o ərazilərdə ANS televiziya-sında canlı yayımda çıxışım zamanı da Aprel döyüşlərini birbaşa efir vasitəsilə ordumuzun qələbə mesajı adlandırmışdım və bu mesaj 4 ildən sonra öz parlaq nəticəsini verdi.

Mayor Elsevər Vaqif oğlu Paşayevin bu qəhrəmanlıqları dövlətimiz tərəfindən də yüksək qiymətləndirilib, "Vətən uğrunda", "Cəbrayılın alınması uğrunda", "Qubadlının alınması uğrunda" medalları və "Qarabağ" ordeni ilə təltif olunub.

Biz söhbətimizi yekunlaşdırma ərafındaydıq ki, bu məqamda Cəbrayıl rayon İcra Hakimiyyətinin başçısı Kamal Həsənov, birinci müavini, YAP rayon təşkilatının sədri Arif Fərzəliyev və rayon icra strukturunun bir neçə əməkdaşı da şəhidin ailəsinə baş çəkməyə gəldilər. Bu gəliş həm də şəhid ailələrinin daim diqqət və qayğı mərkəzində olduğunu gös-

tərirdi. Söhbət zamanı məlum oldu ki, sentyabrdan Cəbrayıl-döyüş zonasında olan və Biləsuvər ərazisində olan rayon rəhbəri o vaxtdan ilk dəfədir ki, Bakı şəhərinə gəlib və gələn kimi də şəhid ailələri ilə görüşü planlaşdırıb. Bir neçə şəhid ailəsində olduğunu deyən Başçı Elsevərin sıradan bir hərbiçilərdən, peşəkar hərbiçisi, vətənpərvər zabit olduğunu, şərəfli döyüş yolu keçdiyini, dövlətimiz tərəfindən də layiqli qiymətini aldığı qeyd etdi. Bildirdi ki, tərəfimizdən də ailəyə həmişə diqqət, qayğı göstəriləcəkdir. İcra başçısı qızğın döyüşlərin getdiyi dövrlərdə Cəbrayıl, Qubadlıda olduğundan və əsgərlərimizin döyüş qəhrəmanlıqlarını gözləri ilə gördüyündən də danışırdı.

(Ardı səh. 6-da)

